

Scénář k videu - Marko Linhart *8.8. 1956

Tým ZŠ Školní, Kadaň - František Jámečný, Lubomír Lippmann, Jakub Mareš

Komentář (Jakub): Pan Marko Linhart se narodil 8. srpna 1956 v Kadani. Před rokem 1968 totalitu nijak zvlášť nevnímá, i když jeho otec měl v 50. letech problémy v zaměstnání. Teprve v době politického tání se směl vrátit na pozici mistra.

Pamětník: "Teprve v tom osmašedesátém jsem se od táty dozvěděl, že vlastně ho taky brali u huby, a jak to vlastně s tátou bylo jo. Od té doby v tom osmašedesátém jsem si řekl "aha, tady asi něco nehraje.."

Komentář (Jakub): Nehrálo. Doba politického tání měla už brzy skončit a následky totalitní síly měl pocítit i pan Marko Linhart. 21. srpna 1968 začala neblaze proslulá okupace Československa vojsky Varšavské smlouvy. Tanky se řítily i na Kadaň.

Pamětník: "Já si to pamatuju jako doma. My byly s bráchou doma. Ségra byla na táboře, pionýrským samozřejmě tenkrát a táta byl se svazarmem u Baltu. Tam měli, tam jezdil jako svazarmovci prostě tohle, do tý zimy tam na Balt, k moři (smích). No a my byli s mámou sami doma a najednou máma ve čtyři ráno přilítla. Nějak bylo kolem čtvrtý a říká: "Zabírají nás Rusáci a tohle".. a já říkám, co blbneš?"

Komentář (Textový): Společně s matkou a bratrem si naladili rádio, kde uslyšeli známý projev o překročení státních hranic.

Pamětník: "Rozhlas po drátě. Tzv dráták a tam bylo to klasické vysílání, co se dneska pouští jako, co se tenkrát vysílalo v tom rozhlase. A tam jsem slyšel, že byla slyšet střelba z Prahy a že lidi aby nic nedělali a tohle. No a bráchovi bylo čtrnáct a on JDEM BRÁCHA! Bereme nože a jdem na Rusáky. A máma "ježíš marja".

Komentář (Textový): Pan Linhart se vydal v dopoledních hodinách do ulic.

Pamětník: "Vím, že mam takové dva zážitky, kdy mě takhle štípala prdelka. Jeden byl u průmyslovky, kadaňský. Tam stojí takov dva silný kaštany, do dneška tam myslím, že stojí, že jo. No a já štos letáků, dvanáct let, tak vždycky jsme vyskočil na stupínek toho nákladáku a letáky jsem jim házel do kabiny. No a vyskočím na ten jeden nákladák taky, no a ten voják co tam seděl vzal Kalašnikov a takhle ho vystrčil z okna. Já prostě úplně vyvalenej, seskočil jsem z toho stupínku, zaběhl jsem za ten kaštan a tam ufffuufff."

Komentář (Textový): Nešlo o jediný dramatický okamžik... Lidé na protest proti okupaci rozlomili a zapálili ceduli s nápisem "Kino Moskva".

Pamětník: "Jsme se nachomýtili taky k akci, protože v Kadani dnešní Orfeum bylo dřív Kino Moskva. Tam ještě z nějaký motorky brali benzín, polili ho a zapálilo se to před tím kinem. Vím, že to tam někdo fotil, docela by mě zajímalo, jestli ty fotky někde existují nebo kdo to byl.

Komentář (Jakub): Rok 1968 se nesmazatelně zapsal i do historie Kadaně. Pro pana Linharta ale vše teprve začínalo.

Pamětník: "Jednasedmdesátý rok a začala tvrdá normalizace!"

Komentář (Jakub): To znamenalo, že komunisté utáhli šrouby a začla nová vlna perzekucí a utlačování. O tom, ale zase někdy jindy.